

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΚΟΠΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

362 /2024

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΟΥΜΕΝΟ από τον Δικαστή Σωτήριο Κόκκινο, Πρωτοδίκη, ο οποίος ορίστηκε από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Αθηνών, και από τη Γραμματέα Αναστασία Καραγγελή.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του στις 19 Δεκεμβρίου 2023, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΠΤΟΥΣΑΣ: [REDACTED]

[REDACTED] η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου της Δικηγόρου Μιχαήλ Κούβαρη (Α.Μ.Δ.Σ.Α. 31778), ο οποίος κατέθεσε προτάσεις και προσκόμισε το υπ' αριθμ. Π4753409/14-12-2023 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών & ενσήμων του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: Ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «INTRUM HELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» και τον διακριτικό τίτλο «INTRUM HELLAS Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.», όπως μετονομάστηκε από «Alternative Financial Solutions Μονοπρόσωπη Ανώνυμη Εταιρεία Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις», που εδρεύει στην Αθήνα, Λεωφόρος Μεσογείων αρ. 109-111, Α.Φ.Μ. 801215902, Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών, νόμιμα εκπροσωπούμενης, ως διαχειρίστριας α-

παιτήσεων ενεργούσας ως μη δικαιούχου και μη υπόχρεου διαδίκου επ' ονόματι και για λογαριασμό της εταιρίας με την επωνυμία «VEGA III NPL FINANCE DAC» (ΒΕΓΚΑ ΙΙΙ ΕΝ.ΠΙ. ΕΛ. ΦΑΪΝΑΝΣ ΝΤΙ ΕΪ ΣΙ), η οποία εδρεύει στο Δουβλίνο Ιρλανδίας (με αριθμό μητρώου 672 240 και διεύθυνση George's Dock αρ. 3, IFSC, 4^{ος} όροφος, Δουβλίνο 1), ως ειδικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.», η οποία εδρεύει στην Αθήνα, οδός Αμερικής αρ. 4, Α.Φ.Μ. 996763330, ως καθολικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.» με αριθμό Γ.Ε.ΜΗ. 22550100 και Α.Φ.Μ. 094014298, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας της Δικηγόρου [REDACTED] η οποία κατέθεσε προτάσεις και προσκόμισε το υπ' αριθμ. [REDACTED] γραμματίο προκαταβολής εισφορών & ενσήμων του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών.

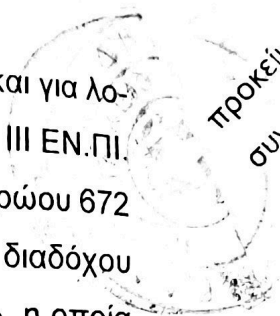
Η ανακόπτουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 19-7-2023 ανακοπή της, η οποία κατατέθηκε την ίδια ημέρα στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με γενικό αριθμό κατάθεσης [REDACTED] 2023 και ειδικό αριθμό κατάθεσης [REDACTED] 2023 και προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, εγγράφηκε δε στο οικείο πινάκιο [REDACTED]

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ της υπόθεσης στο ακροατήριο, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως ανωτέρω εκτέθηκε, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των οποίων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης και στις προτάσεις που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την υπό κρίση ανακοπή της, η ανακόπτουσα ζητεί, για τους εκτιθέμενους σε αυτή λόγους να ακυρωθεί, κατ' εκτίμηση του υπό στοιχείο α' αιτήματος, η από 21-10-2022 επιταγή προς πληρωμή, να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 1110/13-7-2023 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών Χρυσούλας Κολιού και η επισπευδόμενη αναγκαστική εκτέλεση, καθώς και να καταδικαστεί η καθ' ης η ανακοπή στα δικαστικά της έξοδα. Με τέτοιο περιεχόμενο κι αιτήματα, η ανακοπή αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπον εισάγεται ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου (άρθρο 933 παρ. 1 εδ. α' και 3 ΚΠολΔ, όπως πλέον ισχύουν μετά την τροποποίηση με το ν. 4842/2021), δεδομένου ότι ως προς την υλική αρμοδιότητα το παρόν Δικαστήριο τυγχάνει καθ' ύλην αρμόδιο λόγω του ότι ο εκτελεστός τίτλος (διαταγή πληρωμής) με τον οποίο επισπεύδεται η αναγκαστική εκτέλεση έχει εκδοθεί από μονομελές πρωτοδικείο, ως προς δε την τοπική αρμοδιότητα τυγχάνει αρμόδιο επειδή το ακίνητο που έχει κατασχεθεί βρίσκεται στην περιφέρεια του παρόντος Δικαστηρίου (Δήμος Αθηναίων). Η ανακοπή εισάγεται παραδεκτώς για να συζητηθεί κατά την

33

προκείμενη ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (άρθρα 937 παρ. 3 και 614 σε συνδυασμό με το άρθρο 591 ΚΠολΔ, όπως ισχύουν πλέον, λόγω της επίδοσης της επιταγής προς εκτέλεση, βάσει της οποίας επισπεύδεται η προσαλλόμενη διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης, μετά την 1^η-1-2016, ημερομηνία έναρξης ισχύος ν. 4335/2015). Περαιτέρω, έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα, δηλαδή εντός της προβλεπόμενης από τη ρύθμιση του άρθρου 934 παρ. 1 περ. α' εδ. α' ΚΠολΔ, όπως πλέον ισχύει μετά την τροποποίηση με το ν. 4335/2015, προθεσμίας, καθώς δεν έχουν παρέλθει 45 ημέρες από την κατάσχεση (βλ. το νομίμως προσκομιζόμενο από την ανακόπτουσα αντίγραφο της υπ' αριθμ. 1110/13-7-2023 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών Χρυσούλας Κολιού και την επ' αυτού επισημείωση του δικαστικού επιμελητή Ηλία Νικολόπουλου περί επίδοσης στην ανακόπτουσα – καθ' ης η εκτέλεση στις 13-7-2023, σε συνδυασμό με τη νομίμως προσκομιζόμενη από την ανακόπτουσα υπ' αριθμ. 1190Γ/21-7-2023 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών Αθανάσιου Μπουσδούνη της κρινόμενης ανακοπής στην καθ' ης η ανακοπή). Πρέπει, επομένως, η υπό κρίση ανακοπή να ερευνηθεί περαιτέρω κι ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της.

Κατά τη διάταξη του άρθρου 954 παρ. 2 εδ. ε' ΚΠολΔ, όπως αντικαταστάθηκε με το ν. 4335/2015, το ν. 4472/2017 και τον ν. 4512/2018 και το οποίο εφαρμόζεται και στην κατάσχεση ακινήτων, σύμφωνα με τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 993 παρ. 2 εδ. α' του Ιδιού Κώδικα, «Η κατασχετήρια έκθεση πρέπει να περιέχει [...] και ε) αναφορά της ημέρας του πλειστηριασμού, η οποία ορίζεται υποχρεωτικά επτά [7] μήνες από την ημέρα περάτωσης της κατάσχεσης και όχι πάντως μετά την παρέλευση οκτώ [8] μηνών από την ημέρα αυτή». Δικαιολογητικός λόγος της νομοθετικής μεταβολής ήταν, αφενός, η επιτάχυνση και η απλοποίηση της εκτελεστικής διαδικασίας και, αφετέρου, η τοποθέτηση του πλειστηριασμού σε τέτοιο χρονικό σημείο, κατά το οποίο θα έχουν ολοκληρωθεί σε πρώτο βαθμό οι δίκες περί την εκτέλεση και ο καθ' ου αυτή επισπεύδεται θα έχει προβάλει τις αντιρρήσεις του (αιτιολογική έκθεση του Ν. 4335/2015, βλ. και Α. Πλεύρη, Οι τροποποιήσεις του ν. 4335/2015 σε ζητήματα του δικαίου της αναγκαστικής εκτελέσεως, ΕλλΔνη 2016 152 επ.). Με τη διάταξη αυτή θεσπίζονται δύο (2) δικονομικές προθεσμίες και ειδικότερα μία προπαρασκευαστική και μία προθεσμία ενέργειας, καθώς, αφενός καθίσταται υποχρεωτική η επτάμηνη αναμονή για τη διενέργεια του πλειστηριασμού μετά την κατάσχεση (η οποία συνιστά κατ' ουσίαν *ex lege* αναστολή της εκτελεστικής διαδικασίας), αφετέρου προσδιορίζεται το απώτατο χρονικό όριο για τη διενέργειά του. Οι δικονομικές προθεσμίες διακρίνονται σε προπαρασκευαστικές

και ενέργειας ανάλογα με το σκοπό που επιδιώκουν. Στην μεν πρώτη περίπτωση θα πρέπει να παρέλθει η τασσόμενη προθεσμία που προβλέπεται προκειμένου να διενεργηθεί η διαδικαστική πράξη, διαφορετικά επέρχεται είτε ακυρότητα της πράξης αυτής είτε απαράδεκτο της συζήτησης, ενώ στη δεύτερη, η διαδικαστική πράξη θα πρέπει να λάβει χώρα εντός της τασσόμενης προθεσμίας άλλως επέρχεται έκπτωση από το δικαίωμα της επιχείρησής της (βλ. άρθρο 151 ΚΠολΔ). Οι προπαρασκευαστικές προθεσμίες δεν αναστέλλονται κατά το μήνα Αύγουστο (Νίκας Ν., Πολιτική Δικονομία, τόμ. ΙΙ, 2^η έκδοση 2021, § 56, σελ. 108, υπό ΙΙΙ 2, αρ. 12, Ορφανίδης Γ., Ζητήματα προθεσμιών στον ΚΠολΔ, ΕΛΛΔνη 2002 325 επ.), ενώ επ' αυτών δεν εφαρμόζεται το άρθρο 147 παρ. 2 ΚΠολΔ (Κεραμεύς/Κονδύλης/Νίκας -Ορφανίδης, Ερμηνεία ΚΠολΔ, τόμ. Ι, 2000, άρθρο 147, αρ. 6). Η εκδοχή, κατά την οποία η επτάμηνη προθεσμία του άρθρου 954 παρ. 2 εδ. ε' ΚΠολΔ, που πρέπει να διατρέξει από την περάτωση της κατάσχεσης έως και τη διενέργεια του αναγκαστικού ηλεκτρονικού πλειστηριασμού, αναστέλλεται κατά το χρονικό διάστημα από 1 έως 31 Αυγούστου, και συνεπώς για τον υπολογισμό του επτάμηνου δεν πρέπει να συνυπολογίζεται ο μήνας Αύγουστος, άλλως πάσχει ακυρότητα η έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης (Νάνου-Καρολίδου Αγγ., Μία προσπάθεια ερμηνευτικής προσέγγισης της νέας προθεσμίας ορισμού πρώτου πλειστηριασμού του άρθρου 954 παρ. 4 εδ. ε' ΚΠολΔ ιδίως επί ακινήτων, σε ΕφΑΔ 2018 618 επ.), η οποία μάλιστα (εν λόγω άποψη) συσχετίζει την αναστολή των προθεσμιών του άρθρου 147 παρ. 2 ΚΠολΔ με την απαγόρευση διενέργειας πράξεων αναγκαστικής εκτέλεσης από 1 έως 31 Αυγούστου, κατ' άρθρο 940^Α ΚΠολΔ, υπό την έννοια ότι ο συνυπολογισμός του χρονικού διαστήματος του Αυγούστου στην επτάμηνη προθεσμία παραβιάζει τη διάταξη αυτή, παραγνωρίζει ότι ο νομοθέτης κατά την τροποποίηση του ΚΠολΔ με το ν. 4335/2015 επέλεξε να μην εντάξει την προθεσμία του άρθρου 954 παρ. 2 στο άρθρο 147 παρ. 2, με αποτέλεσμα να μη μπορεί να γίνει λόγος για ακούσιο νομοθετικό κενό, που θα επέτρεπε την αναλογική εφαρμογή της τελευταίας διάταξης. Άλλωστε, δεν τίθεται ζήτημα καταστράτηγησης των δικαιωμάτων του καθ' ου η εκτέλεση, αφού αυτός έχει τη δυνατότητα να ασκήσει τα προβλεπόμενα ένδικα μέσα ή βοηθήματα σε χρονικό διάστημα προγενέστερο της διενέργειας του πλειστηριασμού, όπως συμβαίνει με την ανακοπή του άρθρου 933, που ασκείται μέσα σε σαράντα πέντε (45) ημέρες από την κατάσχεση και την ανακοπή του άρθρου 954 παρ. 4 εδ. α' ΚΠολΔ, που, όπως και η αναστολή του άρθρου 1000, ασκούνται δεκαπέντε (15) τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού. Τέλος, το ζήτημα του συνυπολογισμού του Αυγούστου στην εν λόγω επτάμηνη προπαρασκευαστική προθεσμία δεν πρέπει να συγχέεται με το μη συναφές θέμα της απαγόρευσης της διενέργειας πράξεων ε-

33

κτέλεσης από την 1^η έως την 31^η Αυγούστου κατ' άρθρο 940^Α ΚΠολΔ, της οποίας (απαγόρευσης) δεν αποτελεί κατά νόμο συνέπεια η αναστολή της αντίστοιχης προθεσμίας. Επομένως, το χρονικό διάστημα από 1 έ-ως 31 Αυγούστου συνυπολογίζεται για τον προσδιορισμό της προθεσμίας των επτά (7) μηνών του άρθρου 954 παρ. 2 εδ. ε' ΚΠολΔ (Κεραμεύς/Κονδύλης/Νίκας -Ευδ. Κιουπτσίδου-Στρατουδάκη, Ερμηνεία ΚΠολΔ – Αναγκαστική Εκτέλεση, 2^η έκδοση 2021, άρθρο 954, σελ. 359, υπό 2, Βεζυρτζή Αν., Ο ηλεκτρονικός αναγκαστικός πλειστηριασμός κατά τον ΚΠολΔ, 2023, σελ. 55, υπό 1.2, αρ. 84, Κατηφόρης Ν., Παρατηρήσεις στην [αντίθετη] ΜΠρΑθ 1057/2019 ΕΠολΔ 2020 294 επομ., Ροβόλη Κ., Ζητήματα από την προθεσμία ορισμού ημερομηνίας πρώτου πλειστηριασμού, e-Θεμισ ΕΕΝ, 2021. Βλ. από νομολογία ΜΕφΠειρ 309/2023, ΜΕφΑθ 5174/2022, ΜΕφΑθ 2472/2022, ΜΕφΠειρ 109/2022, ΜΕφΑθ 832/2022, ΜΕφΠειρ 86/2022 Αρμ 2022 1302, ΜΕφΠειρ 425/2021, ΜΕφΔωδ 208/2021, ΜΠρΑθ 50/2023, ΜΠρΑθ 1639/2022 Αρμ 2022 222, ΜΠρΠατρ 485/2022 ΝΟΜΟΣ).

Με τον πρώτο λόγο της κρινόμενης ανακοπής της, η ανακόπτουσα εκθέτει ότι είναι άκυρη η προσβαλλόμενη έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας, επειδή για τις κατασχεθείσες οριζόντιες ιδιοκτησίες της έχει επισπευστεί αναγκαστικός πλειστηριασμός για τις 21-2-2024, ήτοι σε χρονικό διάστημα έξι μηνών και οκτώ ημερών, αφού το χρονικό διάστημα από 1 έως 31 Αυγούστου δεν υπολογίζεται στο επτάμηνο, δεδομένης της κατ' άρθρο 940^Α ΚΠολΔ απαγόρευσης διενέργειας πλειστηριασμών στο διάστημα αυτό. Ο ανωτέρω λόγος βάλλει κατά της ανακοπτόμενης έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης κι όχι κατά της ανακοπτόμενης επιταγής προς πληρωμή και πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμος, γιατί, σύμφωνα με την ανωτέρω νομική σκέψη, από τις διατάξεις των άρθρων 940Α και 147 παρ. 2 ΚΠολΔ δεν συνάγεται ότι ο μήνας Αύγουστος δεν υπολογίζεται στην προπαρασκευαστική προθεσμία του άρθρου 993 παρ. 2 εδ. α' ΚΠολΔ, στην προκείμενη δε περίπτωση, η προθεσμία της διάταξης του άρθρου 993 παρ. 2 ΚΠολΔ δεν λήγει στο χρονικό διάστημα από 1 έως 31 Αυγούστου, αλλά μετά από αυτό, δεδομένου ότι ο επισπευδόμενος κατά των ανακοπτόντων αναγκαστικός πλειστηριασμός έχει προσδιοριστεί για τις 21-2-2024. Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ο λόγος αυτός της ανακοπής.

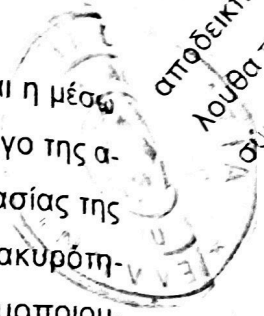
Με τον δεύτερο λόγο της κρινόμενης ανακοπής, η ανακόπτουσα εκθέτει ότι από τα συγκοινοποιηθέντα σε αυτήν έγγραφα με την προσβαλλόμενη επιταγή προς πληρωμή δεν αποδεικνύεται πλήρως η ενεργητικής νομιμοποίηση της καθ' ης η ανακοπή για την επισπευση της εναντίον της αναγκαστικής εκτέλεσης, ως διαχειρίστριας των απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρίας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «Vega III NPL Finance DAC», επειδή η καθ' ης η ανακοπή δεν της κοινοποίησε ολόκληρο το κείμενο της σύμβασης πώλησης και

μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων, ούτε ολόκληρο το κείμενο της σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, αλλά μόνο τις περιλήψεις των ανωτέρω συμβάσεων. Οι ακόμη και στις περιλήψεις των ανωτέρω συμβάσεων δεν μνημονεύεται, ούτε προκύπτει η ανάθεση της διαχείρισης της εναντίον της απαίτησης στην καθ' ης η ανακοπή εταιρία διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις, με αποτέλεσμα να αποδεικνύεται ότι η καθ' ης η ανακοπή δεν νομιμοποιούνταν να υποβάλει ούτε αίτηση για έκδοση της υπ' αριθμ. 7475/2022 διαταγής πληρωμής, ούτε να επιδώσει στην ανακόπτουσα την από 21-10-2022 επιταγή προς πληρωμή, ούτε να επιβάλει στις 13-7-2023 την ανακοπτόμενη κατάσχεση. Με αυτό το περιεχόμενο κι αιτήματα, ο ανωτέρω λόγος, στο μέτρο που βάλλει κατά των ανακοπτόμενων πράξεων εκτέλεσης επειδή δεν συγκοινοποιήθηκαν στην ανακόπτουσα τα πλήρη κείμενα των συμβάσεων πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων και διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων και επιχειρούμενος να θεμελιωθεί στις διατάξεις των άρθρων 925 παρ. 1 ΚΠολΔ και 159 αρ. 1 ΚΠολΔ, τυγχάνει μη νόμιμος κι απορριπτέος ως στηριζόμενος επί εσφαλμένης προϋπόθεσης. Τούτο, επειδή το άρθρο 925 παρ. 1 ΚΠολΔ προϋποθέτει για την εφαρμογή του την επέκταση, κατ' άρθρο 919 ΚΠολΔ, των υποκειμενικών ορίων της εκτελεστότητας σε πρόσωπα που δεν αναφέρονται στον εκτελεστό τίτλο ως δικαιούχοι ή υπόχρεοι, η δε επισπεύδουσα την εκτέλεση – καθ' ης η ανακοπή, κατά τα διαλαμβανόμενα στον υπό κρίση λόγο ανακοπής αλλά κι όπως προκύπτει από την παραδεκτή επισκόπηση των εγγράφων της δικογραφίας, τυγχάνει δικαιούχος του εκτελεστού τίτλου, ήτοι της υπ' αριθμ. 7475/2022 διαταγής πληρωμής της Δικαστή της Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία, εξάλλου, εκδόθηκε στο πρόσωπό της εξαρχής και δεν αποτελεί διάδοχο κατά την έννοια του άρθρου 925 παρ. 1 ΚΠολΔ. Η μη προσκομιδή των εγγράφων αυτών, που αποδεικνύουν τη διαδοχή της δανειακής σύμβασης από την Τράπεζα Πειραιώς στην εταιρία ειδικού σκοπού με την επωνυμία «VEGA III NPL FINANCE DAC», ελέγχεται ως προϋπόθεση στο πλαίσιο ανακοπής κατά της διαταγής πληρωμής κι όχι στο στάδιο της εκτέλεσης. Τα ανωτέρω, δηλαδή, έγγραφα δεν εμπίπτουν σε εκείνα που υποχρεωτικώς πρέπει επί ποινή ακυρότητας της εκτελεστικής διαδικασίας να κοινοποιηθούν στον καθ' ου η εκτέλεση σύμφωνα με το άρθρο 925 παρ. 1 ΚΠολΔ, ακριβώς επειδή η μεταβίβαση της απαίτησης από τη δανειακή σύμβαση έλαβε χώρα πριν από την έκδοση της διαταγής πληρωμής, με αποτέλεσμα να μην πάσχει η ανακοπτόμενη επιταγή προς πληρωμή, ούτε οι επόμενες αυτής πράξεις της εκτελεστικής διαδικασίας. Σημειώνεται ότι άπασες οι συμβάσεις πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων που η ανακόπτουσα διαλαμβάνει στην ανακοπή της έχουν καταρτιστεί σε χρονικό σημείο προγενέστερο της υποβολής εκ μέρους της καθ'

ης η ανακοπή για έκδοση διαταγής πληρωμής, έχουν δε προσκομιστεί, όπως η ίδια η ανακόπτουσα εκθέτει στη Δικαστή που εξέδωσε την υπ' αριθμ. 7475/2022 διαταγή πληρωμής, ενώ δεν εκτίθεται από την ανακόπτουσα ότι έχει έκτοτε μεσολαβήσει άλλη αποπληρωμή και πηλοποίηση της απαίτησης εναντίον της. Στο μέτρο, όμως, που με τον ανωτέρω λόγο προβάλλεται έλλειψη της ενεργητικής νομιμοποίησης της καθ' ης η ανακοπή λόγω του ότι δεν αποδεικνύεται ότι έχει ανατεθεί σε αυτήν η διαχείριση της απαίτησης κατά της ανακόπτουσας, ο λόγος είναι νόμιμος και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κι ως προς την ουσιαστική του βασιμότητα.

Κατά την έννοια του άρθρου 281 ΑΚ, για να θεωρηθεί η άσκηση του δικαιώματος ως καταχρηστική, θα πρέπει η προφανής υπέρβαση των ορίων, που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος, να προκύπτει από την συμπεριφορά του δικαιούχου, που προηγήθηκε ή από την πραγματική κατάσταση που διαμορφώθηκε ή από τις περιστάσεις που μεσολάβησαν ή από άλλα περιστατικά, τα οποία, χωρίς κατά νόμο να εμποδίζουν την γέννηση ή να επάγονται την απόρριψη του δικαιώματος, καθιστούν μη ανεκτή την άσκησή του, κατά τις περί δικαίου και ηθικής αντιλήψεις του μέσου κοινωνικού ανθρώπου. Απαιτείται, δηλαδή, για να χαρακτηριστεί καταχρηστική η άσκηση δικαιώματος, να έχει δημιουργηθεί στον υπόχρεο από τη συμπεριφορά του δικαιούχου, σε συνάρτηση και με εκείνη του υπόχρεου, και μάλιστα ευλόγως, η πεποίθηση ότι ο δικαιούχος δεν πρόκειται να ασκήσει το δικαίωμά του (ΟΛΑΠ 6/2016, ΑΠ 1379/2018 ΝΟΜΟΣ). Η καταχρηστική συμπεριφορά του φορέα του δικαιώματος εμφανίζεται υπό διάφορες μορφές, όπως με την ύπαρξη δυσαναλογίας μεταξύ του χρησιμοποιούμενου μέσου εκτέλεσης και του επιδιωκόμενου σκοπού, με την άσκηση δικονομικού δικαιώματος κατά τρόπο αντίθετο προς τα χρηστά ήθη ή την καλή πίστη, δηλαδή όταν η συμπεριφορά του φορέα του δικαιώματος ωθείται από κακοβουλία με αποκλειστικό σκοπό την βλάβη του άλλου ή όταν η πράξη της εκτέλεσης υπερβαίνει τα όρια της θυσίας του οφειλέτη. Στο πλαίσιο αυτό ο δανειστής, ο οποίος ασκώντας συμβατικό του δικαίωμα επιδιώκει την είσπραξη της απαίτησής του, ενεργεί ασφαλώς προς ικανοποίηση θεμιτού συμφέροντός του, συνυφασμένου με τη διαχείριση της περιουσίας του, τον τρόπο της οποίας αυτός ελεύθερα κατ' αρχάς αποφασίζει, εκτός και πάλι αν στη συγκεκριμένη περίπτωση υπάρχει υπέρβαση και μάλιστα προφανής των αρχών της καλής πίστης, των χρηστών ηθών και του κοινωνικοοικονομικού σκοπού του δικαιώματος (ΑΠ 1352/2011, ΑΠ 1472/2004, ΜΕΦΑΘ 327/2018, ΜΕΦΑΘ 5/2018, ΜΕΦΘεσ 2256/2018, ΠΠρΠατρ 109/2022 ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 281 ΑΚ, 116 και 933 ΚΠολΔ, 20 παρ. 1 και 25 παρ. 3 του Συντάγματος, συνάγεται

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΗ
ΛΟΥΒΑ

ότι άσκηση ουσιαστικού δικαιώματος, που ανήκει στο δημόσιο δίκαιο, αποτελεί και η μέσω αναγκαστικής εκτέλεσης πραγμάτωση της απαίτησης του δανειστή. Επομένως, λόγω της ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ μπορεί να αποτελέσει και η αντίθεση της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης στα αντικειμενικά όρια του άρθρου 281 ΑΚ και η εξ αυτού ακυρότητα της τελευταίας, ήτοι και όταν υφίσταται προφανής δυσαναλογία μεταξύ του χρησιμοποιούμενου μέσου και του επιδιωκόμενου σκοπού, ασκούμενου του σχετικού δικονομικού δικαιώματος με κακοβουλία, κατά τρόπο αντίθετο προς τα χρηστά ήθη ή την καλή πίστη ή όταν η άσκηση της αντίστοιχης αξίωσης χωρεί κατά προφανή υπέρβαση των ορίων που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του δικαιώματος, ώστε οι επαχθείς συνέπειες που δημιουργούνται από την άσκηση να δημιουργούν για τον υπόχρεο έντονη εντύπωση αδικίας (ΟΛΑΠ 12/2009, ΟΛΑΠ 49/2005, ΑΠ 261/2017 ΝΟΜΟΣ).

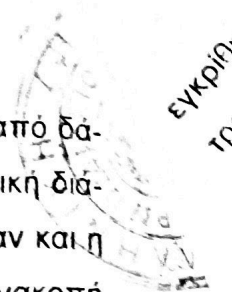
Με τον τρίτο λόγο της κρινόμενης ανακοπής της, η ανακόπτουσα εκθέτει ότι η καθ' ης η ανακοπή επισπεύδει αναγκαστική εκτέλεση εναντίον της για απαίτηση 32.391,26 ευρώ ως μέρος της συνολικής της οφειλής ύψους 50.757,28 ευρώ, έχοντας επιβάλει αναγκαστική κατάσχεση σε δύο οριζόντιες ιδιοκτησίες κυριότητάς της και συγκεκριμένα σε ένα διαμέρισμα 66,50 τ.μ. αξίας 250.000 ευρώ και σε μία αποθήκη κείμενη στην ίδια πολυκατοικία επιφάνειας 3,50 τ.μ. αξίας 20.000 ευρώ, χωρίς να τηρήσει την αρχή της αναλογικότητας. Ότι η απαίτηση που διαχειρίζεται η καθ' ης η ανακοπή είχε ανέλθει κατά το χρόνο επιβολής της κατάσχεσης στο ποσό των 33.476,26 ευρώ, με αποτέλεσμα να υφίσταται προφανής δυσαναλογία μεταξύ της αξίας των κατασχεθέντων και του ύψους της απαίτησης για την ικανοποίηση της οποίας επιβλήθηκε η προσβαλλόμενη κατάσχεση. Ότι η άσκηση του δικαιώματος της καθ' ης η ανακοπή υπερβαίνει προφανώς τα όρια που χαράσσουν η καλή πίστη και ο κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του δικαιώματος, με αποτέλεσμα να καθίσταται αυτή καταχρηστική, αφού αποτελεί μέτρο εξαιρετικής σκληρότητας για την ανακόπτουσα, η διενέργεια δε του επισπευδόμενου ηλεκτρονικού αναγκαστικού πλειστηριασμού θα επιφέρει σε αυτή δυσανάλογη και μη επιστρέψιμη βλάβη. Επικαλούμενη, τέλος, ότι η απαίτηση είναι ανεκκαθάριστη, ζητεί την ακύρωση της από 21-10-2022 επιταγής προς πληρωμή και της επιβληθείσας αναγκαστικής κατάσχεσης. Ο λόγος αυτός είναι νόμιμος, ερειδόμενος στις διατάξεις που αναφέρονται στην ανωτέρω νομική σκέψη και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κι ως προς την ουσιαστική του βασιμότητα.

Από όλα τα έγγραφα που οι διάδικοι επικαλούνται και νόμιμα προσκομίζουν, λαμβανόμενα υπόψη είτε προς άμεση απόδειξη, είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, μερικά από τα οποία μνημονεύονται ειδικότερα κατωτέρω, χωρίς, όμως, να παραγνωρίζεται η

34

αποδεικτική δύναμη των λοιπών, αποδείχθηκαν, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Δυνάμει της υπ' αριθμ. 0010-2037-00002121537/26-7-2005 σύμβασης στεγαστικού δανείου μεταξύ της Τράπεζας Πειραιώς υπό την ιδιότητά της ως δανειοδότριας και της ανακόπτουσας υπό την ιδιότητά της ως δανειολήπτριας, χορηγήθηκε στην τελευταία δάνεισμα ποσού 70.778,40 ευρώ διάρκειας 240 μηνών για την αγορά κατοικίας / οικοπέδου. Σύμφωνα με τον υπ' αριθμ. 3 όρο της σύμβασης, συμφωνήθηκε ότι το δάνειο θα εκτοκίζεται με κυμαινόμενο επιτόκιο, απαρτιζόμενο α) από το διατραπεζικό επιτόκιο Euribor 360 ημερών πλέον β) περιθωρίου ανερχόμενου σε 1,9% και γ) της εισφοράς του ν. 128/1975 ανερχόμενης σε 0,12%. Με την από 18-10-2007 πρόσθετη πράξη μεταξύ των αυτών συμβαλλομένων ορίστηκε ότι η ανακόπτουσα θα κατέβαλλε κατά τη διάρκεια των πρώτων 24 μηνών από τις 4-11-2007 τόκο, υπολογιζόμενο με σταθερό επιτόκιο ανερχόμενο σε 3,95% ετησίως, πλέον της εισφοράς του ν. 128/1975, μετά δε την παρέλευση του ανωτέρω χρονικού διαστήματος η ανακόπτουσα θα κατέβαλλε κυμαινόμενο επιτόκιο Euribor, απαρτιζόμενο από το διατραπεζικό επιτόκιο Euribor 360 ημερών πλέον περιθωρίου 1,90% και της εισφοράς του ν. 128/1975 ύψους 0,12%. Με την από 31-5-2012 πρόσθετη πράξη, η ανακόπτουσα αναγνώρισε την τότε οφειλή της προς τη δανειοδότρια τράπεζα, ήτοι το τότε άληκτο κεφάλαιο του δανείου ύψους 48.078,86 ευρώ πλέον τόκων από 4-5-2012 και συμφωνήθηκε μεταξύ των συμβαλλομένων η εκ μέρους της ανακόπτουσας αποπληρωμή του δανείου με περιθώριο 2,20% και καταβολή του 35% του ποσού εκάστης εκ των επόμενων δώδεκα (12) δόσεων από τις 4-6-2012. Περαιτέρω, με την από 29-5-2013 πρόσθετη πράξη μεταξύ των αυτών συμβαλλομένων συμφωνήθηκε η παράταση της διάρκειας του δανείου κατά εξήντα (60) μήνες, ενώ συμφωνήθηκε ότι η ανακόπτουσα θα προέβαινε σε καταβολή ποσοστού 35% εκάστης εκ των επόμενων δώδεκα (12) δόσεων από τις 4-6-2013, ενώ με την από 2-9-2014 πρόσθετη πράξη μεταξύ των αυτών συμβαλλομένων συμφωνήθηκε η παράταση της διάρκειας του δανείου κατά δεκαοκτώ (18) μήνες, το οποίο θα εξοφλούνταν σε 174 μηνιαίες τοκοχρεωλυτικές δόσεις από τις 4-9-2014, ενώ συμφωνήθηκε ότι η ανακόπτουσα θα προέβαινε σε καταβολή ποσοστού 35% εκάστης εκ των επόμενων δεκαοκτώ (18) δόσεων από τις 4-9-2014. Σημειώνεται ότι κατά το χρονικό σημείο κατάρτισης της ανωτέρω από 2-9-2014 πρόσθετης πράξης η ανεξόφλητη οφειλή της ανακόπτουσας ανερχόταν στο ποσό των 46.354,35 ευρώ. Περαιτέρω, δυνάμει της από 21-7-2020 σύμβασης εκχώρησης τιλοποιούμενων απαιτήσεων μεταξύ της Τράπεζας Πειραιώς και της εταιρίας με την επωνυμία «Vega III NPL Finance DAC», περίληψη της οποίας καταχωρίστηκε στο ειδικό βιβλίο του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών με αριθμό πρωτοκόλλου 299/22-7-2020 στον τόμο

11 κι αριθμό 247, η δανειοδότη τράπεζα μεταβίβασε χαρτοφυλάκιο απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις, στην ανωτέρω εταιρία ειδικού σκοπού, η οποία και κατέστη ειδική διάδοχος των απαιτήσεων. Μεταξύ των μεταβιβασθεισών απαιτήσεων περιλαμβάνονταν και η απαίτηση κατά της ανακόπτουσας (βλ. το προσκομιζόμενο από την καθ' ης η ανακοπή τμήμα της λίστας μεταβίβασης απαιτήσεων, σχετ. 3^δ της καθ' ης η ανακοπή). Με την από 21-7-2020 σύμβαση διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, περίληψη της οποίας καταχωρίστηκε στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών με αριθμό πρωτοκόλλου 300/22-7-2020 στον τόμο 11 κι αριθμό 248, η ανωτέρω εταιρία ειδικού σκοπού με την επωνυμία «Vega III NPL Finance DAC» ανέθεσε τη διαχείριση του χαρτοφυλακίου απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις που της είχε μεταβιβάσει η Τράπεζα Πειραιώς στην καθ' ης η ανακοπή. Η ανωτέρω σύμβαση διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων λύθηκε δυνάμει της υπ' αριθμ. πρωτ. 66/17-3-2021 σύμβασης, περίληψη της οποίας καταχωρίστηκε στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών στον τόμο 12 κι αριθμό 56, ενώ με την από 1-3-2021 σύμβαση διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων μεταξύ της εταιρίας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «Vega III NPL Finance DAC» και της καθ' ης η ανακοπή, ανατέθηκε στη τελευταία η διαχείριση του χαρτοφυλακίου απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις που η ειδική διάδοχος εταιρία με την επωνυμία «Vega III NPL Finance DAC» είχε αποκτήσει από την Τράπεζα Πειραιώς στις 22-7-2020. Περίληψη της ανωτέρω σύμβασης διαχείρισης δημοσιεύτηκε στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών με αριθμό πρωτοκόλλου 69/17-3-2021 στον τόμο 12 κι αριθμό 59. Από τα ανωτέρω έγγραφα, τα οποία είχαν προσκομιστεί στη Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών με την υποβολή της από 6-4-2022 αίτησης για έκδοση διαταγής πληρωμής, αποδεικνύεται ότι είχε ανατεθεί στην καθ' ης η ανακοπή η διαχείριση της απαίτησης κατά της ανακόπτουσας. Ειδικότερα, προς απόδειξη της νομιμοποίησης αυτής, δεν απαιτείτο να συκοινοποιηθεί παράρτημα της επίδικης από 21-7-2020 λυθείσας σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων ή της ισχύουσας από 1-3-2021 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, από το οποίο να προκύπτει η ανάθεση της διαχείρισης, ειδικά, της επίδικης απαίτησης, ενόψει του ότι η καθ' ης η ανακοπή ανέλαβε, δυνάμει της προειρημένης από 1-3-2021 σύμβασης διαχείρισης, τη διαχείριση όλων των επιχειρηματικών απαιτήσεων, που εκχωρήθηκαν με τον προεκτεθέντα τρόπο, στην αλλοδαπή εταιρία ειδικού σκοπού με την επωνυμία «Vega III NPL Finance DAC» – μεταξύ των οποίων και της επίδικης απαίτησης – χωρίς να προκύπτει ότι εξαιρέθηκε κάποια απαίτηση από την ανάθεση της διαχείρισης. Επομένως, ο δεύτερος λόγος της κρινόμενης ανακοπής πρέπει να απορριφθεί. Σημειώνεται ότι σε μεταγενέστερο χρονικό σημείο της τιτλοποίησης του εν λόγω χαρτοφυλακίου και συγκεκριμένα στις 30-12-2020

εγκρίθηκε και καταχωρίστηκε στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο η διάσπαση της δανειοδότριας τραπεζικής εταιρίας με απόσχιση του κλάδου της τραπεζικής δραστηριότητας και εισφοράς του στη νεοσυσταθείσα τραπεζική εταιρία με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Ανώνυμος Εταιρεία» με έδρα την Αθήνα (οδός Αμερικής 4), η διάσπαση δε αυτή εγκρίθηκε με την υπ' αριθμ. πρωτ. 139241/30-12-2020 απόφαση του Τμήματος Εταιρειών του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων. Ακολούθως, στις 6-4-2022 η καθ' ης η ανακοπή υπέβαλε αίτηση προς τη Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών για έκδοση διαταγής πληρωμής, επί της αίτησης δε αυτής εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 7475/2022 διαταγή πληρωμής της Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, δυνάμει της οποίας διατάχθηκε η ανακόπτουσα να καταβάλει στην καθ' ης η ανακοπή, ενεργούσα επ' ονόματι και για λογαριασμό της εταιρίας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «Vega III NPL Finance DAC», το χρηματικό ποσό των τριάντα δύο χιλιάδων τριακοσίων ενενήντα ενός ευρώ και είκοσι έξι λεπτών (€ 32.391,26) εντόκως από τις 23-2-2021, ανατοκιζόμενων ανά εξάμηνο και με το νόμιμο τόκο υπερημερίας μέχρι πλήρους εξόφλησης, καθώς και το ποσό των 985 ευρώ για δικαστικά έξοδα. Η ανωτέρω διαταγή πληρωμής επιδόθηκε με το υπ' αριθμ. 7448/2022 απόγραφο και την από 21-10-2022 επιταγή προς πληρωμή στην ανακόπτουσα στις 25-10-2022 (βλ. την προσκομιζόμενη από την καθ' ης η ανακοπή υπ' αριθμ. 5079^Α/25-10-2022 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Εφετείο Αθηνών Σπύρου Βασιλόπουλου, σχετ. 3 της καθ' ης η ανακοπή), με την οποία επέτασσε αυτή να της καταβάλει το επιδικασθέν με την ανωτέρω διαταγή πληρωμής χρηματικό ποσό, καθώς και το ποσό των 985 για δικαστικά έξοδα, το ποσό των 50 ευρώ για δαπάνη επίδοσης της επιταγής και το ποσό των 50 ευρώ για λήψη απογράφου, έκδοση αντιγράφου και σύνταξη της επιταγής. Στη συνέχεια, δυνάμει της υπ' αριθμ. 1110/13-7-2023 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών [redacted] η καθ' ης η ανακοπή επέβαλε αναγκαστική κατάσχεση σε δύο οριζόντιες ιδιοκτησίες κυριότητας της ανακόπτουσας και συγκεκριμένα α) επί του υπό στοιχεία Α-3 διαμερίσματος του πρώτου πάνω από το ισόγειο – πυλωτή ορόφου, επιφάνειας 66,50 τ.μ., με ΚΑΕΚ [redacted] και β) επί της υπό στοιχεία [redacted] αποθήκης του υπογείου, επιφάνειας 3,50 τ.μ., με ΚΑΕΚ [redacted]. Οι ανωτέρω δύο οριζόντιες ιδιοκτησίες βρίσκονται σε μία οικοδομή κείμενη σε οικόπεδο στον Δήμο Αθηναίων της Π.Ε. [redacted] [redacted] εκτιμήθηκαν δε σε εμπορική αξία 214.940 ευρώ το διαμέρισμα και σε 3.500 ευρώ η αποθήκη. Τα ανωτέρω χρηματικά ποσά αποτελούν, σύμφωνα με την ανακοπτόμενη έκθεση ανα-

13^η
έξοδα. Εί
κείτα

ναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας, και τις τιμές πρώτης προσφοράς για τις κατα-
σχεθείσες οριζόντιες ιδιοκτησίες. Η καθ' ης η ανακοπή έχει επιβάλει αναγκαστική κατάσχεση
για το ποσό των 33.476,26 ευρώ, επισπεύδοντας αναγκαστικό πλειστηριασμό για τις 21-2-
2024. Από τα ανωτέρω, ωστόσο, προκύπτει ότι υφίσταται προφανής δυσαναλογία μεταξύ
του χρησιμοποιούμενου μέσου και του επιδιωκόμενου σκοπού και υπέρβαση της αρχής της
αναλογικότητας, λαμβανομένου υπόψη ότι η κατάσχεση έχει επιβληθεί για το ποσό των
33.476,26 ευρώ, ενώ η εμπορική αξία των κατασχεθέντων ακινήτων ανέρχεται σε 218.440
ευρώ, δηλαδή υπάρχει μία σημαντική απόκλιση μεταξύ των ποσών αυτών, καθώς η αξία
του ακινήτου είναι τουλάχιστον εξαπλάσια του ποσού της κατάσχεσης, το οποίο αποτελεί
και το ποσό της συνολικής απαίτησης, για την οποία έχει εκδοθεί ο εκτελεστός τίτλος. Σημει-
ώνεται ότι από την υπ' αριθμ. 7475/2022 διαταγή πληρωμής προκύπτει ότι η συνολική απαι-
τηση που διαχειρίζεται η καθ' ης η ανακοπή ανέρχεται στο ποσό των 50.757,28 ευρώ, η δε
διαταγή πληρωμής εκδόθηκε για το ποσό των 32.391,26 ευρώ μετά από περιορισμό του αι-
τήματος εκ μέρους της καθ' ης η ανακοπή, πλην, το γεγονός αυτό δεν μπορεί από μόνο του
να άρει την προφανή δυσαναλογία μεταξύ του ποσού της επιδικασθείσας απαίτησης και της
αξίας των κατασχεθεισών οριζόντιων ιδιοκτησιών, αφού το ποσό των 50.757,28 ευρώ δεν
έχει καν επιδικαστεί υπέρ της δικαιούχου εταιρίας. Η καθ' ης η ανακοπή δεν εξέθεσε με τις
προτάσεις της ότι υπάρχει άλλη κινητή ή ακίνητη περιουσία της ανακόπτουσας με αξία εγγύ-
τερη στην αξία της απαίτησης της καθ' ης η ανακοπή, ώστε να παρέχεται στην τελευταία η
δυνατότητα επιλογής ως προς το περιουσιακό αντικείμενο που θα μπορούσε να επιβάλει α-
ναγκαστική κατάσχεση, με αποτέλεσμα η ανακοπτόμενη κατάσχεση να τυγχάνει καταχρη-
στική και στο πλαίσιο του άρθρου 951 παρ. 2 ΚΠολΔ. Πολύ περισσότερο, δεν αποδείχθηκε
το ούτως ή άλλως δυσαπόδεικτο ζήτημα της ύπαρξης άλλων δανειστών της ανακόπτουσας
(Γέσιου-Φαλτσή Π., Δίκαιο Αναγκαστικής Εκτελέσεως, Ειδικό Μέρος, τόμ. ΙΙ/α, 2^η έκδοση
2017, §53, σελ. 186, υπό ΙΙ 2, αρ. 20). Επομένως, συντρέχει περίπτωση καταχρηστικής ά-
σκησης δικαιώματος, διά της επιβολής της προσβαλλόμενης κατάσχεσης, οπότε ο τρίτος
λόγος της κρινόμενης ανακοπής πρέπει να γίνει δεκτός ως βάσιμος και κατ' ουσίαν και πρέ-
πει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης.

Από το άρθρο 924 ΚΠολΔ, προκύπτει ότι η επιταγή, με την οποία αρχίζει η αναγκα-
στική εκτέλεση, πρέπει να περιέχει σύντομη μνεία του ποσού, που οφείλεται, χωρίς να είναι
ανάγκη να εκτίθεται το ιστορικό κάθε κονδυλίου. Ειδικότερα, αρκεί να προκύπτει από την ε-
πιταγή η αιτία της απαίτησης, η οποία, κατ' αρχήν, θα προκύπτει από το αντίγραφο του τίτ-
λου, κάτω από το οποίο γράφεται η επιταγή, καθώς και η οφειλή κατά κεφάλαιο, τόκους και

37

έξοδα. Εφόσον έχει γίνει ο διαχωρισμός αυτός, η επιταγή παρουσιάζει πληρότητα και απόκειται στον οφειλέτη να ισχυριστεί και να αποδείξει την απόσβεση της απαίτησης ή την ανακρίβεια των κονδυλίων ή τον εσφαλμένο υπολογισμό ή το παράνομο των τόκων. Οι καταβολές του οφειλέτη δεν αποτελούν στοιχείο του περιεχομένου της επιταγής, αναγκαίο για το κύρος της, αλλά βάση ένστασης του οφειλέτη. Επίσης, ούτε ο τρόπος υπολογισμού των οφειλομένων τόκων, αλλά ούτε και το ποσόν του τόκου χρειάζεται να προσδιορίζεται στην επιταγή, αφού το μεν ποσοστό του τόκου ορίζεται από το νόμο, το δε ποσό των τόκων που θα καταβληθεί, μπορεί να βρεθεί με απλό μαθηματικό υπολογισμό, βάσει του ποσοστού αυτού και του χρονικού διαστήματος, που θα έχει παρέλθει μέχρι την ημερομηνία εξόφλησης της επιταγής (βλ. ΑΠ 474/1999 ΕλλΔνη 2000 81, ΑΠ 194/1995 ΕλλΔνη 1996 102, ΕφΑθ 3773/2021 ΝΟΜΟΣ). Έτσι, αρκεί να ζητείται το κεφάλαιο «εντόκως» από προσδιοριζόμενο χρονικό σημείο (βλ. Μαργαρίτη Μ., Ερμηνεία ΚΠολΔ, τόμος II, 2012, άρθρο 924, αρ. 12). Αν η επιταγή δεν περιέχει τα ως άνω στοιχεία, επέρχεται ακυρότητα που κηρύσσεται από το δικαστήριο, εφόσον, κατά την κρίση του, προκαλείται από την αοριστία της επιταγής στον οφειλέτη δικονομική βλάβη, που δεν μπορεί να επανορθωθεί με άλλο τρόπο, παρά μόνο με την κήρυξη της ακυρότητας. Αν η επιταγή έγινε για ποσό μεγαλύτερο από το πράγματι οφειλόμενο, ακυρότητα επέρχεται μόνο κατά το επιπλέον ποσό (βλ. ΑΠ 474/1999 ΕλλΔνη 2000 81, ΑΠ 194/1995 ΕλλΔνη 1996 102, ΕφΑθ 5377/2001 ΕλλΔνη 2004 529). Εξάλλου, η αναφορά του είδους των τόκων σε συσχετισμό με το κεφάλαιο και το χρονικό διάστημα είναι αρκετή, ώστε ο οφειλέτης να είναι σε θέση να παρακολουθήσει και αντιληφθεί τα περιστατικά στα οποία θεμελιώνεται η οφειλή, ώστε να μπορεί να τα ελέγξει και να αντιτάξει την άμυνά του (ΑΠ 72/1995 ΕλλΔνη 1997 585, ΕφΑθ 3773/2021 ΝΟΜΟΣ).

Με τους τέταρτο και πέμπτο λόγους της κρινόμενης ανακοπής, εκτιμώμενους ως ενιαίο λόγο επειδή αναφέρονται στο εκκαθαρισμένο της απαίτησης, η ανακόπτουσα εκθέτει ότι σε κανένα σημείο της από 21-10-2022 επιταγής προς πληρωμή δεν προσδιορίζεται το ποσό των κεφαλαιοποιημένων τόκων, δηλαδή των τόκων που προκύπτουν μετά από τον ανά εξάμηνο ανατοκισμό των τόκων υπερημερίας, ότι δεν αναφέρεται το εφαρμοζόμενο επιτόκιο, με αποτέλεσμα αυτή να είναι αόριστη και η ανακόπτουσα να υφίσταται δικονομική βλάβη. Ότι, τέλος, ο περιορισμός της απαίτησης της καθ' ης η ανακοπή στο ποσό των 32.391,26 ευρώ ως μέρος της συνολικής οφειλής της είναι αόριστος, χωρίς να προσδιορίζεται σε τι αφορά, με αποτέλεσμα να έχει καταστεί ανεκκαθάριστη η απαίτηση που διαχειρίζεται η καθ' ης η ανακοπή. Ότι, άρα, είναι άκυρη η επιταγή προς πληρωμή και η επιβληθείσα αναγκαστική κατάσχεση.

Με αυτό το περιεχόμενο, οι ανωτέρω λόγοι είναι απορριπτέοι ως μη νόμιμοι, διότι σύμφωνα με όσα παρατέθηκαν στην αμέσως ανωτέρω νομική σκέψη, τα ως άνω ελλείποντα στοιχεία δεν είναι απαραίτητο να αναφέρονται στην επιταγή προς πληρωμή, προκειμένου αυτή να παρουσιάζει πληρότητα. Πράγματι, στην υπό κρίση περίπτωση, η ανακοπτούσα, με την ανακοπτόμενη επιταγή προς πληρωμή, επιτάχθηκε να καταβάλει: «1. Για επιδικασθέν κεφάλαιο το ποσό των τριάντα δύο χιλιάδων τριακοσίων ενενήντα ενός ευρώ και είκοσι έξι λεπτών (32.391,26 €) εντόκως από τις 23-2-2021 (επομένη της επίδοσης της εξώδικης καταγγελίας), ανατοκίζόμενων ανά εξάμηνο και με το νόμιμο τόκο υπερημερίας, όπως ειδικότερα ορίζεται στην υπογραφείσα σύμβαση, μέχρι ολοσχερούς εξοφλήσεως, 2. Για επιδικασθείσα δικαστική δαπάνη το ποσό των ευρώ εννιακοσίων ογδόντα πέντε (985 €) 3. Για δαπάνη επίδοσης της παρούσας επιταγής προς πληρωμή, ευρώ πενήντα (50,00 €) 4. Για λήψη απογράφου, έκδοση αντιγράφου & σύνταξη της παρούσας επιταγής προς πληρωμή ευρώ πενήντα (50,00 €) Ήτοι της καθ' ης επιτάσσεται να καταβάλει το συνολικό ποσό των τριάντα τριών χιλιάδων τετρακοσίων εβδομήντα έξι ευρώ και είκοσι έξι λεπτών (33.476,26 €) υπέρ της σημερινής ειδικής διαδόχου Vega III NPL Finance DAC». Συνεπώς, είναι επαρκώς ορισμένη, περιέχουσα τα κατά νόμον αναγκαία στοιχεία, σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στην προηγηθείσα νομική σκέψη, με την επισήμανση ότι δεν απαιτείται να προσδιορίζεται το ποσό των τόκων, ο τρόπος υπολογισμού αυτών (βλ. και Πανταζόπουλο Στ.-Σπ., Αναγκαστική Εκτέλεση, 2^η έκδοση 2022, σελ. 180), ούτε το ύψος του επιτοκίου, αλλά αρκεί να ζητείται το κεφάλαιο «εντόκως» από προσδιοριζόμενο χρονικό σημείο, όπως συμβαίνει στην προκείμενη περίπτωση. Στο μέτρο, τέλος, που με τους ανωτέρω λόγους ανακοπής προσβάλλεται η από 21-10-2022 επιταγή προς πληρωμή επειδή ο περιορισμός της απαίτησης της καθ' ης η ανακοπή στο ποσό των 32.391,26 ευρώ ως μέρος της συνολικής οφειλής της είναι αόριστος, οι λόγοι αυτοί είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι, διότι από την υπ' αριθμ. 7475/2022 διαταγή πληρωμής της Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών προκύπτει ότι ο περιορισμός που έχει λάβει χώρα από την καθ' ης η ανακοπή – αιτούσα την έκδοση διαταγής πληρωμής αφορά αποκλειστικώς το κεφάλαιο της απαίτησης, χωρίς να συνυπολογίσει σε αυτό τους τόκους υπερημερίας. Άρα, και οι λόγοι αυτοί της ανακοπής πρέπει να απορριφθούν.

Κατόπιν αυτών κι ενόψει του γεγονότος ότι δεν υπάρχει προς έρευνα άλλος λόγος ανακοπής, πρέπει να απορριφθεί η υπό κρίση ανακοπή στο μέτρο που ζητείται η ακύρωση της από 21-10-2022 επιταγής προς πληρωμή και να γίνει εν μέρει δεκτή ως προς τον τρίτο αυτής λόγο και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης

3.3

περιουσίας. Τέλος, πρέπει να καταδικαστεί η καθ' ης η ανακοπή σε μέρος των δικαστικών εξόδων της ανακόπτουσας, λόγω της εν μέρει νίκης της τελευταίας και κατά παραδοχή σχετικού της αιτήματος (άρθρα 176, 189 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), ως εν μέρει βάσιμου, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ με παρουσία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι στο σκεπτικό κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την ανακοπή.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ την υπ' αριθμ. [REDACTED] έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών Χρυσούλας Κολιού.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ' ης η ανακοπή σε μέρος των δικαστικών εξόδων της ανακόπτουσας, τα οποία ορίζει στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΗΚΕ και ΔΗΜΟΣΙΕΥΤΗΚΕ στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 16 Φεβρουαρίου 2024, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

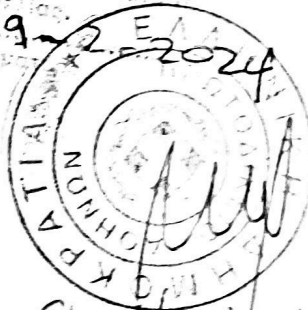

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
του παρόντος αποφάσεως για τη χρήση
δικαστική και έκδοσή του κατά τη
μόδα της παραγράφου 10α,
1911/2017, άρθρο 101, παρ. 1,
Κ.Π.Ο.Δ.

19-2-2024

Ετ. Ψαράκης